

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.I.21.127/2025/4.

A tanács tagjai: Nyíróné dr. Kiss Ildikó a tanács elnöke

Dr. Mocsár Attila Zsolt előadó bíró

Dr. Cseh Attila bíró

Dr. Magosi Szilvia bíró

Dr. Parlagi Mátyás bíró

A kérelmező: kérelmező (cím)

A kérelmező képviselője:

Dr. Németh Ákos Pál Ügyvédi Iroda (cím1,

ügyintéző: dr. Németh Ákos Pál ügyvéd)

A kérelmezett: kérelmezett (cím2,

tartózkodási hely: cím3)

A kérelmezett képviselője:

Dr. Lukácsi Anett ügyvéd (cím4)

Az eljárás tárgya:

megelőző távoltartás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

a kérelmezett

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Szombathelyi Törvényszék Pkf.20.175/2025/3. számú végzés

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Sárvári Járásbíróság 23.Pk.50.116/2025/6-I. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kérelmező és a kérelmezett élettársak voltak, 2019. augusztus 31-én született T nevű gyermekük (továbbiakban: gyermek). Az élettársi kapcsolat megszűnését követően a felek a szülői felügyelet gyakorlása, kapcsolattartás szabályozása és a gyermektartásdíj rendezése tárgyában egyezséget kötöttek.

[2] A kérelmezett a szülői felügyelet és a kapcsolattartás megváltoztatása iránt pert indított a kérelmező ellen, amely jelenleg is folyamatban van.

[3] A kérelmező, miután 2025 tavaszán a gyermeknél kedvezőtlen magatartási tendenciákat észlelt, szakpszichológushoz fordult. A szakpszichológus rögzítette: a gyermek arra panaszkodott, hogy rossz emberek bántani akarják, el akarják venni az anyjától, amit ő nem szeretne. Elmondta azt is a gyermek, hogy a kapcsolattartás során bezárják a szobába, a

pincébe, nem adnak neki enni, a vizeletét is vissza kell tartania és a kérelmezett nem játszik vele. A kérelmezett lelökte őt a lépcsőn, hat lépcsőfokot gurult, beverte a fejét, illetőleg a kérelmezett élettársa őt rángatta.

[4] A szakpszichológus a rendőrséghez fordult, ahol büntetőeljárás indult. A nyomozóhatóság a gyermekről láttelepet vetetett, amely a sérülései helyét és méretét rögzítette.

A kérelmező kérelme, a kérelmezett védekezése

[5] A kérelmező az elsőfokú bíróságon az ideiglenes megelőző távoltartás 60 napra történő elrendelését kérte, amit azzal indokolt, hogy a gyermeknél viselkedési zavarokat, hangulatingadozásokat észlelt, ami miatt gyermekpszichológus szakemberhez fordult. A vizsgálat során megállapították, hogy a kapcsolattartások alatt a kérelmezett fizikálisan és verbálisan is bántalmazza a gyermeket. Hivatkozott arra is, hogy a gyermek tünetei miatt a gyermekpszichológus feljelentéssel élt a rendőrségen, ahol büntetőeljárás indult.

[6] A kérelmezett a kérelem elutasítását kérte. Nem ismerte el, hogy a gyermeket bármilyen formában bántalmazná. Előadta, hogy a kapcsolattartások alkalmával a gyermeknél problémát egyáltalán nem tapasztalt, a kapcsolattartást tartalmas programokkal töltik ki, és a gyermek jól érzi magát nála.

Az első- és a másodfokú határozat

[7] Az elsőfokú bíróság végzésével a kérelmezettel szemben megelőző távoltartást rendelt el. Úgy rendelkezett, hogy a kérelmezett köteles magát 60 napig távol tartani a gyermekkel való közvetlen vagy közvetett kapcsolatba lépéstől. Megállapította, hogy nem minősül kapcsolatba lépésnek, ha a kérelmezett és a kiskorú gyermek valamely hatósági vagy bírósági eljárási cselekményen, melyen a részvételük is szükséges, együttesen vesz részt.

[8] Az elsőfokú bíróság a kérelmezőt és a kérelmezettet meghallgatta, és értékelte a kérelem mellékleteként csatolt pszichológus által készített összefoglaló tájékoztatót, valamint az orvosi láttelepet. Kiemelte, hogy a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, különösen a pszichológiai összefoglaló tájékoztató és a láttelep alapján a valószínűsítés szintjét meghaladóan lehet következtetni arra, hogy a kérelmezett a gyermek sérelmére a méltóságot, az életet, illetve a testi és lelki egészséget súlyosan és közvetlenül veszélyeztető tevékenységet valósított meg a kiskorú gyermek tetteles és érzelmi bántalmazásával.

[9] A kérelmezett fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság végzésével az elsőfokú bíróság érdemben és indokaiban is helyes végzését helybenhagyta.

[10] A kérelmezett fellebbezésében foglaltakra figyelemmel vizsgálta a kérelmező kézbesítéssel és idézéssel kapcsolatos kifogásait. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szülői felügyelet és kapcsolattartás megváltoztatása iránti perben 2025. június 25-én tárgyalást tartott, amelynek befejezését követően foganatosította jelen nemperes eljárásban a felek meghallgatását. A meghallgatáson a kérelmező, a kérelmezett, valamint a jogi képviselőik, továbbá az eljárásban fellépő ügyész képviselője személyesen vettek részt. A meghallgatáson sem a kérelmezett, sem a jogi képviselője nem kifogásolták, hogy a kérelem kézbesítésére milyen körülmények között került sor, így arra már nem hivatkozhatott, hogy a kérelmet nem ismerte. A hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény (a továbbiakban: Hketv.) 15. § (1) bekezdésére figyelemmel utalt arra, hogy az idézés szabályszerűnek minősül, ha a fél a meghallgatásról igazolhatóan értesült.

[11] A másodfokú bíróság végzésének indokolásában a Kúria Pfv.21.346/2020/7. számú eseti döntésére utalással rögzítette, hogy az eljárásban a felek egymásnak ellentmondó nyilatkozatai álltak a bíróság rendelkezésére, továbbá orvosi látletet, szakpszichológusi tájékoztatás és fényképfelvételek. Mind a szakpszichológusi tájékoztató, mind az orvosi látlet tartalmaz olyan előadásokat, amelyeket az azokat készítő személyek előtt a gyermek mondott, és azok az eljárásban szükséges mértékben megfelelően valószínűsítik azokat a körülményeket, jogszabályi feltételeket, amelyek alapot adnak a megelőző távoltartás elrendelésére.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] A jogerős végzés ellen a kérelmezett nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős végzés hatályon kívül helyezését, és – a kérelem tartalma szerint – az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatásával a kérelem elutasítását kérte.

[13] Megsértett jogszabályhelyként hivatkozott a Hketv. 1. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában foglaltakra, valamint a 16. § (1) és (2) bekezdésére.

[14] Álláspontja szerint a másodfokú bíróság a megállapított helytelen tényállásból helytelen jogi következtetést vont le, ugyanis az eset összes körülményeiből a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésének hiányára lehetett következtetni.

[15] A fellebbezésében foglaltakkal egyezően eljárási jogszabálysértésként jelölte meg a Hketv. 15. § (1), (3) és (3a) bekezdésében foglaltakat, és előadta: a bíróság ténylegesen nem vizsgálta, hogy a kérelmezett idézése az elsőfokú meghallgatásra szabályszerű volt-e, és a figyelmeztetések megfeleltek-e a jogszabályi rendelkezéseknek.

[16] Előadta, hogy a jogerős végzés meghozatala után, 2025. augusztus 7-én a szülői felügyelet és kapcsolattartás megváltoztatása iránti perben elkészült a pszichológus szakértő szakvéleménye, amelyben foglaltakat az eljárás szempontjából lényeges nyilatkozatok tekintetében idézte is a kérelmében. Álláspontja szerint nem annak a ténynek van jelentősége,

hogy a gyermekeken sérülésnyomok keletkeztek, hanem annak, hogy azt mi, illetve ki okozta. Az egyébként működési engedély hiányában eljáró szakpszichológus véleménye a jogerős ítéletben foglaltakkal szemben még okirati bizonyítékként sem vehető figyelembe, mivel a vizsgálati módszerekre vonatkozóan semmilyen adatot nem tartalmaz. Ezzel szemben a perben kirendelt pszichológus szakértő feltárta, hogy a gyermek konfabulál és az anyának való megfelelés miatt valótlán tartalmú nyilatkozatokat tesz az apára. A szakvéleménnyel megdőlt a kérelemnek helyt adó döntés megalapozottsága, jogszerűsége.

[17] Hivatkozott a BH2015. 70. számú eseti döntésben foglaltakra annak alátámasztása érdekében, hogy még az egyszeri kifogásolható magatartás sem adhat alapot a személyi szabadságot súlyosan korlátozó, azzal arányban nem álló távoltartás elrendelésére. A jelen esetben pedig a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésének hiányára lehetett következtetni, ezért a kérelem elutasítására kellett volna, hogy sor kerüljön.

[18] A kérelmező felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A Kúria a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem korlátai között vizsgálta a jogerős végzés jogszabálysértő voltát.

[20] A Pp. 413. § (1) bekezdése a felülvizsgálati kérelem tartalmi kellékeit úgy határozza meg, hogy annak – egyebek mellett – tartalmaznia kell: a felülvizsgálni kért ítélet számát; a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére; annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja; a Kúria döntésére vonatkozó határozott kérelmet, hogy a kérelmező milyen tartalmú döntés meghozatalát kéri.

[21] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló – az 1/2017. Polgári jogegységi határozat alapján a Pp. hatálya alá tartozó ügyekben is irányadó – 1/2016. (II. 15.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél a felülvizsgálati kérelemben pontosan jelölje meg a jogforrást és azon belül azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása keretében pedig a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szöveges formában is meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és a rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatosan részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját.

[22] Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértést állít, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a tartalmi követelményekkel (PK vélemény 6. pontja). A jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölésének,

valamint a fél ezzel összefüggő jogi érvelésének egy és ugyanazon jogszabálysértéshez kell kapcsolódniuk, mert csak együtt alkalmasak arra, hogy kijelöljék a rendkívüli perorvoslati eljárás formai és tartalmi kereteit.

[23] A felülvizsgálat a fellebbezés alapján meghozott jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés jogkérdésben állított hibájának az orvoslására szolgáló rendkívüli perorvoslat [Pp. 406. § (1) bekezdés]. A felülvizsgálati kérelemben ezért a támadott jogerős határozat jogszabálysértését kell előadni, és a jogerős határozat által megsértett jogszabályhelyet kell megjelölni.

[24] A kérelmezett a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott a jogerős végzés meghozatala után elkészült pszichológus szakértői vélemény tartalmára, amellyel azt kívánta bizonyítani, hogy a bántalmazás semmilyen formában sem valósult meg a részéről. A Pp. 422. § alapján a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős ítélet meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt. A Pp. 423. § (2) bekezdésében foglaltak szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki. A Kúria ezért nem vizsgálhatta a felülvizsgálati kérelemben előterjesztett okiratokat és a kérelmezettnek azt a bejelentését, hogy a pszichológus szakértő szakvéleménye nem támasztja alá a bántalmazást.

[25] A kérelmezett a felülvizsgálati kérelmében állította a Hketv. 1. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjának, valamint 16. § (1) és (2) bekezdésének megsértését azzal, hogy a másodfokú bíróság a megállapított helytelen tényállásból helytelen jogi következtetést vont le. A felek által előadott tényekből, a hozzátartozók közötti erőszakra utaló jelek hiányából, a bántalmazó és a bántalmazott magatartásából és viszonyából ugyanis a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésének hiányára lehetett volna következtetni, ennek ellenére rendelte el a távoltartást a maximális 60 nap időtartamban.

[26] A felülvizsgálati eljárásban csak az vizsgálható, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértések megvalósultak-e; de megjelölésük nélkül a felülvizsgálati kérelem konjunktív törvényi tartalmi követelményei nem teljesülnek. A kérelmezett a Pp. 413. § (1) bekezdés *b)* pontjában foglalt feltételt nem teljesítette, mivel megsértett jogszabályhelyként a bíróság mérlegelésének szabályát, a Pp. 279. § (1) bekezdését nem jelölte meg. Anyagi jogi szabályhely megsértése eljárási szabálysértésre hivatkozással nem támadható. A Kúria ezért nem vizsgálhatta érdemben az eljáró bíróságok mérlegelésének megalapozott vagy a jogszabálysértő voltát, a mérlegelésük eredményeként megállapított tényállást és ezzel kapcsolatban a felülvizsgálati kérelemben kifejtett érveket. Mindezekből az következik, hogy a felülvizsgálati kérelem elbírálásakor a Kúriának a megállapított tényállásból kellett kiindulnia, és azt kellett eldöntenie, hogy a másodfokú bíróság a jogszabály téves értelmezésével állapította-e meg azt, hogy a kérelmezett tényállásban írt magatartása kimeríti a Hketv. 1. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában írt feltételeit.

[27] A Kúria több határozatában (pl. Pfv.II.21.524/2021/5.) utalt a Hketv. miniszteri indokolásának általános részében kifejtettekre, amely szerint a törvény célja, hogy még azt megelőzően kezelje a családon belüli erőszak jelentőségét, mielőtt súlyosabb helyzet, sokszor beláthatatlan következménnyel járó bűncselekmény bekövetkezne, ezáltal hatékony és

megfelelő jogszabályi védelmet nyújtson az ártatlan áldozatoknak. A Hketv. 1. § (1) bekezdés a) pontja egyrészt általánosságban határozza meg a hozzátartozók közötti erőszaknak minősülő magatartást, másrészt együttes feltételként előírja annak közvetlen és veszélyeztető jellegét. A cselekmény akkor von maga után jogkövetkezményt, ha az eset összes körülményeiből, így különösen a bántalmazó és a bántalmazott által előadott tényekből, a magatartásukból és a viszonyukból, a hozzátartozók közötti erőszakra utaló jelekből a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésére megalapozottan lehet következtetni [Hketv. 16. § (1) és (2) bekezdés]. A másodfokú bíróság megfelelően értékelte, hogy a kérelem mellékleteként csatolt okiratokból megállapítható: a gyermekén külsérelmi nyomok voltak, amelyek keletkezése okaként a kérelmezettet jelölte meg. Nem jogszabálysértő ezért a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésére levont következtetése.

[28] A kérelmezett felülvizsgálati kérelemben hivatkozott arra, hogy sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság nem vizsgálta a kérelmezett elsőfokú bíróság meghallgatására szóló idézésének szabályszerűségét.

[29] A távoltartás jogintézményének célja az azonnali beavatkozást igénylő helyzet megfelelő kezelése, tehát az, hogy a hozzátartozók közötti erőszak elkövetését a lehető legrövidebb időn belül kövesse a megelőző távoltartás elrendelése. Az időben történő beavatkozás, a gyors érdemi intézkedés követelményével összhangban a Hketv. 15. § (6) bekezdése és a 16. § (9) bekezdése azt tartalmazza, hogy a kérelemre indult eljárást (elsőfokú eljárás) a kérelem beérkezésétől számított három munkanapon belül le kell folytatni, és a másodfokú bíróság a fellebbezést az iratok alapján három munkanapon belül bírálja el. A gyors és hatékony bírósági eljárást, valamint a döntéshozatalt az a szabályozás is biztosítja, hogy a bíróság a kérelemre indult eljárást befejező érdemi határozatát a kérelem, a csatolt okirati bizonyítékok és a személyes meghallgatás adatai alapján hozza meg. A Kúria a Pfv.I.20.477/2024/5. számú végzésének [37] bekezdésében kifejtette azt az álláspontját, hogy a Hketv. 16. § (9) bekezdése nem teszi lehetővé a másodfokú bíróságnak az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését a Pp. 381. §-a alapján, azaz nincs lehetőség az elsőfokú határozat mérlegelhető hatályon kívül helyezésére megvalósult eljárási szabálysértés esetén sem. Megalapozatlan elsőfokú határozat esetében a fellebbezést elbíráló másodfokú bíróság az elsőfokú határozatot megváltoztatja, az elsőfokú bíróság által vétett jogszabálysértést a másodfokú bíróság határozata indokolásában állapítja meg és fejt ki ezzel kapcsolatos álláspontját.

[30] Az adott ügyben azonban a másodfokú bíróság – a kérelmezett állításával szemben – a Hketv. 15. § (1), (3) és (3a) bekezdésében foglaltakra kiterjedően vizsgálta a kézbesítéssel és idézéssel kapcsolatos kifogásokat {jogerős végzés [26] bekezdése} és azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sem sértett.

[31] A kifejtettekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős végzés nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 376. § (1) bekezdése szerint tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

[33] A kérelmező felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért a Kúria felülvizsgálati eljárási költséget a részére nem állapított meg.

[34] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés *r)* pontja értelmében illetékmentes.

[35] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

Budapest, 2025. november 18.

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. előadó bíró, dr. Cseh Attila s.k. bíró, dr. Magosi Szilvia s.k. bíró, dr. Parlagi Mátyás s.k. bíró